

Til § 15

Etablering af afværgeforanstaltninger og undersøgelser vil i en række tilfælde indebære, at amtsrådet må foretage dispositioner, der er reguleret af gældende regler i de i bestemmelsen nævnte love. Under hensyn til disse sagers særlige – og til tider hastende – karakter samt til, at miljøstyrelsen, for så vidt angår afværgeforanstaltninger og i et vist omfang også forundersøgelser, har vurderet de enkelte projekter, er det af forenklingmæssige grunde foreslået, at godkendelser og tilladelser m.v. er ufnøden efter disse love.

Det bemærkes herved, at undersøgelserne og foranstaltningerne i disse tilfælde nødvendigvis må foregå på den givne lokalitet, hvorfor en række af de hensyn, der bærer reguleringer i medfør af de nævnte under miljøministeriet hørende love, ikke er til stede i de her foreliggende situationer.

Såfremt der bliver tale om redeponering af opgravet affald, forudsættes det derimod, at bestemmelserne i de nævnte love finder sædvanlig anvendelse.

Forslaget berører ikke forholdet til anden lovgivning end den, den henhører under miljøministeriet, men det forudsættes, at myndighederne efter nærværende lovforslag medvirker til en så smidig sagsbehandling som muligt efter andre love, der måtte finde anvendelse.

Til § 16

Det kan forudses, at lovens administration vil give anledning til en lang række spørgsmål om myndighedernes samarbejde af såvel miljøteknisk, juridisk-administrativ som økonomisk art. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt at fastsætte sådanne detaljerede regler i selve loven, da de løbende må forudsættes justeret i takt med indhøstede erfaringer. Det foreslås derfor, at miljøministeren får mulighed for at fastsætte sådanne regler. Cirkulærer og vejledninger vil endvidere kunne udfærdiges af miljøstyrelsen.

Til § 17

Lovforslaget bygger – som det fremgår af foranstående – på, at det offentlige i et samarbejde mellem miljøstyrelsen, amtsrådene og kommunalbestyrelserne og ud fra et handlingsprogram, jfr. §§ 3–7, gennemfører en række undersøgelser og afværgeforanstaltninger. Der er således i overvejende grad tale om, at myndighederne træffer en række beslutninger og udfører disse, og ikke om udøvelse af forvaltningsmyndighed i traditionel forstand i

form af meddelelse af godkendelser, tilladelser m.v., således som det i almindelighed er tilfældet efter miljøbeskyttelsesloven.

For at dette handlingsprogram kan blive effektivt, har man fundet det påkrævet at foreslå, at miljøstyrelsens beslutninger, herunder navnlig om projektgodkendelser efter § 6, er endelige, idet det ville være mindre foreneligt med selve ordningens karakter, såfremt styrelsens beslutninger skulle kunne indbringes for anden administrativ myndighed, jfr. dog § 6, stk. 2.

Det er endvidere foreskrevet, at amtsrådets beslutninger om ekspropriation efter § 12 er endelige, når de tjener til gennemførelsen af et projekt til afværgeforanstaltninger, der er godkendt af miljøstyrelsen efter § 6. Det samme gælder amtsrådets beslutninger om en ejendoms vandforsyningsforhold efter forslaget § 13, stk. 1 og 2. Baggrunden herfor er, at miljøstyrelsen i forbindelse med godkendelsen af projektet har vurderet spørgsmålet om ekspropriationen, og at der derfor ikke er behov for en klageadgang.

Amtsrådets dispositioner med hensyn til foretagelse af undersøgelser, jfr. § 5 og § 12, stk. 1, indebærer ikke afgørelser, der vil kunne være genstand for påklage til miljøstyrelsen.

Til § 18

Miljøbeskyttelsesloven bygger som bekendt på princippet om, at forureneren betaler. Dette indebærer, at den, der udøver virksomhed, der medfører forurening, må efterkomme de afgørelser, miljømyndighederne træffer til imødegåelse heraf og afholde udgifterne herved.

Det er ikke tanken med dette lovforslag at ændre ved dette hovedprincip; indgrebsmulighederne efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5 foreslås opretholdt ved siden af lovforslaget. Dette betyder, at den, der driver en forurenende kapitel 5-virksomhed, og som har foranlediget kemikalieaffaldets tilstedeværelse, kan mødes med påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 44, eventuelt § 42, i det omfang disse bestemmelser i øvrigt måtte finde anvendelse.

Man har derfor i lovforslagets § 18, stk. 2, indsat en bestemmelse, der forudsætter, at miljøbeskyttelsesloven finder anvendelse i disse tilfælde med den deraf følgende almindelige myndighedsstruktur efter miljøbeskyttelsesloven, herunder med hensyn til klageadgang i sidste instans til miljøankenævnet. Det samme gælder med hensyn til reglement om miljøbeskyttelse (dog ikke klageadgangen til miljøankenævnet).